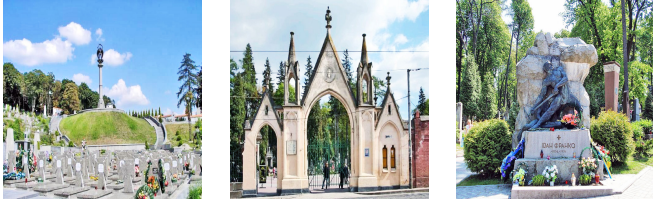

М. В. Нагай

Личаківський цвинтар Музей-заповідник

«ЛИЧАКІВСЬКИЙ ЦВИНТАР» Музей-заповідник Розташ. у сх. частині Львова, заг. пл. бл. 40 га. Рішенням Львів. міськради 1990 цвинтарю надано статус музею; 2001 у ньому створ. наук. відділ, що досліджує та популяризує існуючі тут поховання. Нині на тер., розподіленій на 86 полів, – понад 5 тис. гробниць, бл. 80 тис. пам'ятників, 3 тис. скульптур і 23 сімейні каплиці (у різний час над їхнім виготовленням працювали відомі скульптори Г. Вітвер, А. і Й. Шімзери, П. Евтельє, А. Пер'є, П. Філіппі, [Т. Дикас](#), Л. Марконі, Т. Баронч, Ю. Марковський, Г. Красуцький, К. Годабський, А. Кужава, Е. Яскульський, [Г. Кузневич](#), [С. Литвиненко](#), [Є. Дзиндра](#), [Т. Бриж](#), [Я. Чайка](#), [Е. Мисько](#) та ін.). Назва цвинтаря походить від поселення Личаків, що належало міщан. родині Лютців. Офіц. дата заснування – 1786. Наприкінці 18 ст. тут розпочато поховання урядовців, політиків, діячів культури, науки, мистецтва, замож. людей і шляхтичів. 1856 магістрат доручив фахівцю з розбивки садів, кер. ботан. саду Львів. університету К. Бауеру упорядкувати тер. цвинтаря. Цю роботу завершив садівник Т. Тхужевський, який у 2-й пол. 19 ст. був адміністратором цвинтаря. Згодом його площу декілька разів розширювали, 1875 побудовано гол. браму в неоготич. стилі. На Личаків. цвинтарі не практикували поховання на окремих ділянках за етніч. ознакою чи реліг. обрядом, тому на сусід. пам'ятниках присутні епітафії укр., польс., рос., нім., лат., грец., вірм., чес., італ., угор. мовами. Львів'яни приходять на цвинтар не тільки для того, щоб відвідати могили родичів, а й на відпочинк. й істор.-пізнавал. прогулянки. На тер. сучас. «Л. ц.» М.-з. є військ. меморіали УГА й УПА, два укр. пантеони політв'язнів, репрес. і борців за волю України, поховання УСС, жертв голоду 1946–47, учасників антитерорист. операції та 4-х Героїв Небесної Сотні; два цвинтарі учасників польс. повстань 1830 та 1863, польс. військ. поховання 1918–20; поховання рад. військовиків періоду 2-ї світової війни – Личаків. військ. кладовище (1994 і 1999 тут перепоховано жертв НКВС, замордованих у тюрмі на вул. Замарстинівська). У структурі музею – меморіал воїнам 2-ї світової війни «Пагорб Слави». Серед ін., на Личаків. цвинтарі поховані [М. Шашкевич](#), [В. Барвінський](#), [І. Франко](#), [С. Крушельницька](#), [С. Людкевич](#), [А. Кос-Анатольський](#), [М. Колесса](#), [В. Івасюк](#), [І. Білозір](#), [І. Крип'якевич](#), [М. Кордуба](#), [К. Шайноха](#), [Г. Тютюнник](#), [Ірина Вільде](#), [М. Конопніцька](#), [Г. Запольська](#), [С. Банах](#), [М. Зарицький](#), [О. Новаківський](#), [А. Манастирський](#).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. A. Medyński. Przewodnik po cmentarzu Łyczakowskim. Lwów, 1937;
2. S. S. Nicieja. Cmentarz Łyczakowski we Lwowie w latach 1786–1986. Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk; Łódź, 1989;
3. Лупій Г. В. Личаківський цвинтар: Путівник. Л., 1996;
4. Гавришкевич І., Нагай М. Личаківський некрополь: Довід. Л., 2003;
5. Криса Л., Фіголь Р. Личаківський некрополь: Путівник. Л., 2006;
6. Мельник І., Загайська Р. Личаківське передмістя та східні околиці Королівського столичного міста Львова. Л., 2010;
7. S. S. Nicieja. Lwów – ogród snu i pamięci. Dzieje Cmentarza Łyczakowskiego we Lwowie oraz ludzi tam spoczywających w latach 1786–2010. Opole, 2011;
8. Криса Л., Нагай М., Тарапацька М. Проходи по Личакову: Путівник. Л., 2014.

Бібліографічний опис:

Личаківський цвинтар Музей-заповідник / М. В. Нагай // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55336>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).